

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мінюкова Валерія Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини двадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII, Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII

м. К и ї в
25 жовтня 2018 року
№ 341-1(II)/2018

Справа № 3-365/2018(5232/18)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої, доповідача,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мінюкова Валерія Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини двадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2–3, ст. 12) зі змінами, Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“

від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 6, ст. 40), пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 22, ст. 145).

Заслухавши суддю-доповідача Шапталу Н.К. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Мінюков Валерій Юрійович з клопотанням визнати такими, що не відповідають частині першій статті 8, частинам другій, третій статті 22, статтям 58, 64 Конституції України (є неконституційними), положення частини двадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами (далі – Закон), Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання посилається на те, що суди, відмовляючи йому у перерахунку призначеної пенсії на підставі оспорюваних положень законів України, порушили раніше набуті ним „конституційні права на перерахунок пенсії при кожному підвищенні заробітної плати“. На думку Мінюкова В.Ю., суди при розгляді його позову мали застосувати положення Закону України „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–XII зі змінами, внесеними Законом України „Про внесення змін до Закону України „Про прокуратуру“ від 12 липня 2001 року № 2663–III.

Крім того, суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що застосування положень Закону до правовідносин, які виникли у грудні 2002 року між ним і управлінням Пенсійного фонду України в місті Херсон, звужує раніше набуті ним права, оскільки не врегульовують порядку перерахунку призначених пенсій.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Згідно з частиною першою статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо:

– вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду);

– з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано оспорювані автором клопотання положення законів України (їх окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців.

Як зазначив Мінюков В.Ю. у конституційній скарзі, остаточним судовим рішенням у його справі є постанова Одеського апеляційного адміністративного суду від 12 червня 2018 року.

Відповідно до частини першої статті 325 Кодексу адміністративного судочинства України постанова суду апеляційної інстанції набирає законної сили з дати її прийняття.

Таким чином, згідно з пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційну скаргу

Мінюков В.Ю. мав подати до Конституційного Суду України до 12 вересня 2018 року.

Вперше Мінюков В.Ю. звернувся до Конституційного Суду України з цією конституційною скаргою 14 вересня 2018 року, однак оскільки вона за формою не відповідала вимогам Закону України „Про Конституційний Суд України“, то Секретаріат Конституційного Суду України повернув її автору клопотання. Вдруге Мінюков В.Ю. подав конституційну скаргу 5 жовтня 2018 року.

Отже, конституційну скаргу подано до Конституційного Суду України з пропусшенням строку, встановленого у пункті 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Проте слід зазначити, що частиною третьою статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ передбачене право суб'єкта права на конституційне звернення на поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що він своєчасно не отримав повного тексту судового рішення. За таких обставин Мінюков В.Ю. мав подати клопотання про поновлення пропущеного строку.

Такого клопотання у конституційній скарзі Мінюков В.Ю. не заявив, отже, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України не має підстав для поновлення пропущеного строку звернення до Конституційного Суду України, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мінюкова Валерія Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини двадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами, Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**